

منجر می‌شود؛ ایجاد تشکل‌های مستقل قشر‌های مختلف تحت ستم جامعه است. کارگران در کارخانه‌ها، کشاورز-کارگران در روستاها، کسبه‌کاران فقیر، پیشه‌وران و رانندگان در شهرها، زنان، کارگران بیکار و تنگ‌دستان در همه جا، باید اقدام به ایجاد سازمان‌ها، اتحادیه‌ها، سندیکاها و درکل تشکل‌های مستقل خودشان کنند و هر قشر به گونه جداگانه، خواسته‌های شان را مطرح نمایند. روشنفکران نیز باید همراه و هم‌صدای قشر‌های مذکور باشند. فقط، استراتژی اتحاد همین قشر‌های تحت ستم است که می‌تواند رهایی بخش باشد، که می‌تواند ستم سرمایه را نابود سازد.

کمیته اقدام کارگری افغانستان از بدو ایجاد تا اکنون، پرچم دار پی‌گیر استراتژی "اتحاد قشر‌های تحت ستم برای رهایی" بوده است. ما بار دیگر از توده‌ها می‌خواهیم تا بر محور مبارزه مشترک علیه ستم سرمایه‌داری گرد هم آیند، متحد شوند، و با رهبری کارگران پیشتاز جامعه، ریشه‌ی منحوس سرمایه را از میان بردارند.

پیش بسوی ایجاد تشکل‌های مستقل صنفی!
پیش بسوی اتحاد طبقاتی!
پیش بسوی نابودی ستم!

صلح یا جبهه طبقه کارگر؟

پس از اینکه توافق نامه‌ی توقف جنگ بین گروه تروریستی طالبان و امپریالیسم امریکا در دوحه به امضا رسید، مطابق آن پنج هزار زندانی این گروه از زندان‌های رژیم آزاد شدند تا گفتگو‌ها بین نماینده‌های رژیم سرمایه‌داری افغانستان و طالبان آغاز شود.

رهایی زندانیان تروریست طالب که در بیشترین حمله‌های مرگبار بر مردم دست داشتند، به نحوی نمایشی، وایدیولوژی‌سازی دولت با برگزاری لویه جرگه فرمایشی و هم‌چنان توافقات و زد و بندهایی که امپریالیسم امریکا در این میان داشت صورت گرفت، که به دنبال آن نشست، گفتگوهای طرفین درگیر جنگ اضافه‌تر از یک ماه است...

پیش بسوی تدارک و ایجاد تشکل‌های مستقل کارگری!

پیش بسوی سازماندهی مبارزات کارگری، علیه جنگ!

صلح تحمیل‌معنی تداوم جنگ امپریالیستی است!

در این شماره:

ضرورت پایه ریزی تشکل‌های مستقل قشر‌های مختلف تحت ستم!

اعتصاب، سلاح مؤثر کارگر در مقابل ستم سرمایه‌داری!

ضرورت سازماندهی مخفی کارخانه

گزارش از فعالیت‌ها

ضرورت پایه ریزی تشکل‌های مستقل قشر‌های مختلف

تحت ستم!

افغانستان کشوری به شمار می‌رود که فاقد تجارب فراوان مبارزات طبقاتی است. رژیم‌های مختلف ناقص‌الخلقه سرمایه‌داری یکی پی دیگری به میان آمدند و مضمحل شدند و در این میان طبقات تحت ستم همواره، چنان از جنگ‌های سرمایه‌داری امپریالیستی متأثر و با آن درگیر بوده‌اند که فکر مبارزات صنفی هم در ذهن شان خطور نکرده است. با وجود این وضعیت، ستم طبقاتی رو به افزایش است. کارگران در کارخانه‌ها، کشاورز-کارگران در روستاها، پیشه‌وران و کسبه‌کاران در شهرها و کارگران بیکار در همه‌جا، تحت ستم روز افزون سرمایه‌داری قرار داشته و جنگ‌های امپریالیستی روز به روز بر بحران موجود می‌افزاید. سرمایه‌داران، زندگی راحت توده‌ها را در برابر پول اندکی به گروگان گرفته‌اند. بنابراین مبارزه برای نابودی ستم، از مبرم‌ترین نیازهای هر جامعه‌ای است.

حالا سوال این است که قشر‌های مختلف تحت ستم چگونه باید خودشان را از زنجیرهای سرمایه‌برهاند؟ با چه استراتژی؟ پرواضح است که برای رهایی، توده‌ها باید به مبارزه طبقاتی چنگ بزنند. در شرایط این چنینی، آنچه بیش از همه، به پیروزی طبقات تحت ستم

در قطر آغاز شده که تا هنوز کدام دستاورد خاصی برای صلح به ارمغان نیاورده است. برعکس، حمله های مرگبار طالبان در سطح ولایات و کلان شهرها و سازماندهی ترورها روز به روز افزایش یافته است.

قیمت صلحی را که امپریالیسم امریکا در تبنای با گروه های تروریستی چون طالبان برای افغانستان قرار است برقرار نماید، از جنگ بیشتر به نظر می رسد؛ چون این دولت سرمایه داری و گروه های تروریستی وابسته به امپریالیسم مثل طالبان و در راس خود امپریالیسم ماهیت، اصالت و تداوم آن در رهبری جنگ و کشتار است.

در اینجا وظیفه اصلی متوجه طبقه کارگر افغانستان است که برای مبارزه علیه جنگ و کشتار روز افزون و توقف گسترش تروریسم، اقدام به مبارزه طبقاتی علیه دولت سرمایه داری کنند. از این جهت که موقعیت اجتماعی طبقه کارگر این را آشکاره می سازد که این طبقه یگانه نیروی پیشتاز و رهبری کننده ی مبارزه بر ضد جنایات نظام سرمایه داری، تروریسم و امپریالیسم است. اشغال بیست ساله ی نظامی افغانستان توسط کشورهای امپریالیستی نشان داده است که دولت سرمایه داری وابسته به امپریالیسم و امپریالیسم امریکا، علاقه ای برای محو کشتار روز افزون توده های تحت ستم، به خصوص کارگران افغانستان ندارد. بنابراین، ایجاد جبهه کارگران و سایر زحمتکشان فقیر جامعه برای مبارزه علیه جنگ راه حل نهایی است.

مبارزه طبقه کارگر در درون کارخانه به طور روزمره برای کارگران می آموزد که چگونه باید به گونه ی فوری اقدام به تشکیل یابی مستقل به دور از چشم کارفرماها کنند و در نهایت به آگاهی سیاسی رسیده و این آگاهی سیاسی و ضد سرمایه داری، و برای تداوم آن اقدام به ایجاد «حزب پیشتاز انقلابی» برای سرنگونی دولت سرمایه داری، تسخیر قدرت و اعمال دولت دیموکراتیک زیر کنترل کارگری

را در افغانستان شکل بدهد که تضمین کننده ی صلح پایدار، توقف جنگ امپریالیستی و یا تبدیل کردن ماهیت جنگ است.

اعتصاب، سلاح مؤثر کارگر در مقابل ستم سرمایه داری!

کارگران در وضعیت فعلی، بنابر شرایط تنگ اقتصادی و بحران های خلق شده توسط دولت سرمایه داری ناقص الخلقه افغانستان، برای تداوم قدرت ارتجاعی خود، به صورت پراکنده به سر می برند. پراکندگی موجود کارگران در شرایط فعلی، بنابر عوامل مختلف مثل فقر، جنگ، بیکاری و ده ها مورد دیگر، مانع از آن شده که کارگران، دست به ایجاد یک تشکل سازمانده بزنند.

بحران درون جنبشی کارگری سبب شده که اقلیت کارخانه دار، بانک دار و شرکت دار با استعمار بیش از حد کارگران، ثروت بزرگی را انباشت کنند. کارگران در کارخانه با کار اضافه تر از هشت ساعت با شرایط غیرمعیاری و با دستمزد بسیار ناچیز، نمی توانند برای خود و خانواده خود زندگی مناسب را فراهم نمایند. به خصوص کارگرانی که خانواده های شان در ولایات استند و خود در مرکز برای فروش نیروی کارشان در برابر دستمزد پایین در کارخانه ها و سایر کارگاه ها کار می کنند.

در حال حاضر، در کارخانه های پارک های صنعتی کابل و هم چنان بی تردید در سایر ولایات، کارگران در بیشتر از ۱۵ تا ۱۸ ساعت و حتا اضافه تر از این در تولید کار می کنند. اگر کارگری صدای خود را در برابر این ستم کارفرما بلند کند، مورد سرکوب و اخراج قرار می گیرد، چنانچه تجربه این بسیار زیاد دیده شده است. کارگران در همین کارخانه ها و شرکت های خصوصی، بدون بیمه ی کاری با کارهای شاق روبرو هستند، و فروش این نیروی کار ارزان برای کارهای شاق کارگر در کارخانه ها و شرکت ها، ثروت زیادی را برای کارفرمایان و سرمایه گذاران بوجود می آورد، اما کارگر با چند افغانی محدود شب و روز خود و خانواده ی خود را با مشقت بسیار می گذراند.

کارگران (مخصوصاً کارگران روزمزد) رخصتی ندارند، کارگران نمی‌توانند اطفال خود را به درس و مکتب بفرستند، کارگران در افغانستان با فقر و فلاکت روزافزوانی روبرو هستند. برای تغییر این وضع به نفع کارگران، اعتصاب و تشکل یابی کارگران، اولین وسیله و ابزار اولیه علیه سرمایه‌دار و کارفرما در درون کارخانه‌ها و شرکت‌های خصوصی، و حتی دولتی است. با سازماندهی اعتصاب کارگری، کارگران به آگاهی سیاسی رسیده و این آگاهی سبب اتحاد میان کل کارگران در کشور و سایر قشرهای تحت ستم، تا مرز به چالش کشیدن کل نظام سرمایه‌داری و سرنگونی دولت سرمایه‌داری در آینده منجر می‌شود.

ضرورت سازماندهی مخفی کارخانه

همان‌گونه که دولت سرمایه‌داری حاکم، با شیوه‌های گوناگون شرایط را برای توده‌های کارگر تنگ‌تر می‌سازد تا کارگران مجبور باشند تن به استثمار در برابر دستمزد پایین دهند، سرمایه‌دار و کارفرما شرایط اجباری مختلفی را بالای کارگر خلق و تحمیل می‌کند تا سود بیشتری به جیب بزند. این شرایطی است که دولت سرمایه‌داری با تحمیل بحران‌های چون جنگ، هرج و مرج، فقر و بیکاری بالای شانه‌های کارگران به وجود آورده است. امروز شرایط ایجاد شده‌ی کاری، باعث بیکاری تعداد زیادی از کارگران و زحمتکشان شده است. حتی جوانان که از دانشگاه‌ها فارغ التحصیل شدند و سند دانشگاهی در دست دارند، قشر وسیع از بیکاران را تشکیل می‌دهند؛ و همچنان توده‌ی وسیعی از کارگران روی جاده‌ها روزها و ماه‌ها بیکارند در حالی که مصارف گزاف کرایه‌ی خانه و خرج و خوراک خانواده بر دوش شان است.

با در نظر داشت شرایط تحمیل شده توسط دولت سرمایه‌داری حاکم به نفع سرمایه‌داران و کارخانه‌داران، زمینه‌ی بیشتر استثمار و سودآوری برای جیب شخصی سرمایه‌داران را فراهم ساخته است. این یعنی به سرمایه‌داران اجازه داده شده تا هرچه بیشتر ارزش اضافی تولید را

دزدی کنند و زمان کار اضافی را بیشتر بسازند. اگر کارگری هم به وضعیت موجود اعتراض کند از سوی کارخانه‌دار مورد سرکوب و اخراج قرار می‌گیرد.

از همین‌رو کارگران مکلف‌اند تا برای پیش‌برد زنده‌گی حتا این شرایط بد و رقت‌بار استثماری را بپذیرند و هیچ‌نوع حرکتی را که چنین بازخوردی دارد، راه اندازی نکنند.

مسلم است با شیوه‌ای که در بالا تذکر رفت، کارگر مورد شناسایی قرار گرفته از کار اخراج می‌شود. بنابراین همواره تأکید بر این داشتیم که کارگران برای اینکه در برابر کارخانه‌دار و سرمایه‌داری غالب شود و آنرا به چالش بکشد، و بتواند قدرت خود را اولاً خود درک کند و سپس به سرمایه‌داری تفهیم کند که؛ یک نیروی متعهد و با قوت و سازمانده است، نیاز به سازماندهی مخفیانه درون کارخانه دارد. کارگرانی که به‌رغم سازماندهی و ارتباط برقرار کردن با سایر کارگران، توانایی خواندن و نوشتن دارند، می‌توانند برای تدارک ایجاد یک هسته‌ی کوچک مخفی کارگری داخل کارخانه، جهت پیشبرد سایر فعالیت‌ها در برابر کارفرما با اشتراک عملی کارگران در فعالیت‌های ضد سرمایه‌داری، بیشتر امتیاز کسب کرده و سیستم را به چالش بکشند.

فعالیت مخفی از آن جهت نیاز است که؛ سازمانده کارگری و یا کارگر پیش‌تاز که مشخصه‌های آن در بالا قسمماً اشاره شد، از سوی گماشتگان کارفرما و سرمایه‌دار مورد شناسایی قرار نمی‌گیرد بلکه با این وضعیت مخفیانه می‌تواند کارگران را گام به گام با در نظر داشت مطالبات مشخص، در حرکت منظم و پیگیر سمت و سو داده، و میان کارگران در کارخانه وحدت و یکپارچگی کارگری شکل دهد. هسته‌ی مخفی می‌تواند برای سازماندهی اعتراضات و اعتصابات پیگیر شکل گرفته، حتا برای ایجاد هماهنگی در اعتراضات و اعتصابات علیه سرمایه‌داری در سایر کارخانه‌ها و محله‌های کارگری هم به پیش برود.

ایجاد هسته های کارگری و هماهنگی میان کارگران کارخانه های مختلف در امر اعتصاب و اعتراض سبب می شود تا سرمایه داری به چالش کشیده شود. به گونه مثال می توانیم به مبارزات ارزنده و زنده فعلی در ایران اشاره کنیم؛ «اعتصابات اخیر در کارخانه نیشکر هفت تپه» می تواند یک مثال بارز از سازماندهی مخفیانه ای که توانسته بیشتر کارگران را علیه دولت سرمایه داری ارتجاعی جمهوری اسلامی ایران متحد بسازد و همچنان حمایت سایر قشرهای جامعه را به سوی خود کشانده است. اعتصابات مداوم هفت تپه ایران برای کارگران افغانستان، درسی است از مبارزات وزین کارگری علیه سرمایه داری که از آن باید آموخت و بر ضد سرمایه داری، سازمانده و استوار ایستاده شد و رزمید. چون کارگران یگانه نیروی رهایی بخش کل انسان های تحت ستم از یوغ استثمار سرمایه داری هستند.

گزارش از فعالیت ها:

فعالین کمیته اقدام کارگری مثل همیشه مبنی بر برنامه های ضد جنگ و تروریسم علیه حملات تروریستی اخیر بخصوص حملات تروریستی که در مراکز آموزشی و تحصیلی و کشتار روز افزون توسط گروه های تروریستی و حتی خود دولت سرمایه داری راه اندازی شده اقدامات را در حد توان انجام داده است.

فعالین کمیته اقدام کارگری افغانستان یک آکسیون را در نزدیکی دانشگاه با شعار های مشخص ضد سرمایه داری برگزار کرد که علیه دولت سرمایه داری و جنگ راه اندازی شده آن توسط امپریالیسم و گروه های تروریستی که از توده های تحت ستم بویژه کارگران، زنان، جوان و دانشجویان و محصلین قربانی میگیرد بود برگزار کرد.

برای اینکه بیشتر در مورد این فعالیت بخوانید به سایت کمیته این را مرور کنید.

برای پخش و توزیع بولتن کارگر پیشتاز
افغانستان همکاری نماید.

تلگرام/ فیسبوک: @eqdamkargari
وبسایت: khatekargari.wordpress.com
ایمیل آدرس: fractionaf@gmail.com